

Otwarcie Zjazdu i wybór Prezydium

Inż. Stanisław Wasilewski, otwierając obrady Zjazdu, zaznaczył, że tegoroczny Zjazd Inżynierów Wydziałów Mechanicznych przypada w wielką rocznicę 20-lecia odzyskania Niepodległości. Dziś śmiało możemy się obejrzeć na ubiegłe lata i z pełną świadomością i zadowoleniem powiedzieć, że w dziedzinie naszej gospodarki kolejowej zrobiono wiele, lecz nie możemy ustawać w wysiłkach i staraniach, aby nasze obecne wyniki pracy nie tylko utrzymać na dotychczasowym poziomie, lecz dążyć do pełnego rozkwitu naszego kolejnictwa. Następnie Przewodniczący Komitetu Zjazdów wspomniał o zasługach zmarłego w dniu 11 stycznia rb. byłego Dyrektora Departamentu śp. inż. Bronisława Skupiewskiego. Podkreślając główne etapy jego działalności w kolejnictwie zaborczym i polskim, mówca zaznaczył, że Zmarły był krzewicielem polskości na obczyźnie, a w Niepodległej Ojczyźnie pielęgnował ducha patriotyzmu w twardej pracy dla dobra polskiego kolejnictwa. Śp. Dyktor Skupiewski był inicjatorem i pierwszym organizatorem Zjazdów Technicznych Inżynierów Wydziałów Mechanicznych.

Po wymienieniu głównych zasług Zmarłego uczestnicy Zjazdu uczcili Jego pamięć przez powstanie i chwilę milczenia.

Na wniosek inż. St. Wasilewskiego wybrano na przewodniczącego Zjazdu inż. E. Peczkę, a na zastępcę inż. W. Zemojtela. Inż. E. Peczkę, dziękując za wybór, powołał na sekretarzy inż. St. Tułeckiego i inż. W. Młodeckiego oraz jako protokółanta — referendarza W. Sankowskiego. Następnie Przewodniczący Zjazdu zaproponował wysłanie depeszy hołdowniczej do pana Ministra Komunikacji płk. J. Ulrycha i pp. Wiceministrów inż. J. Piaseckiego i inż. A. Bobkowskiego; wniosek przyjęto przez aklamację. Po odczytaniu porządku obrad Przewodniczący

10 oddał głos Dyrektorowi Kolei Państwowych w Wilnie.

Inż. A. Szlachetowski, Wicedyrektor Kolei Państwowych w Wilnie, w zastępstwie nieobecnego Dyrektora Kolei, powitał Zjazd, zaznaczając, że wobec braku inżynierów, waga opracowanych referatów nabiera tym większego znaczenia, a następnie życzył uczestnikom owocnych obrad i wyraził pragnienie, aby wszyscy czuli się w Wilnie tak dobrze, jak i w innych miastach. Inż. J. Tarnowski w imieniu Głównego Inspektoratu Komunikacji powitał Zjazd, życząc jak najlepszych wyników obrad. Inż. A. Kraczkiewicz zaznaczył, że XIV Zjazd Techniczny Inżynierów Wydziałów Mechanicznych przypada w 20-lecie naszej pracy w kolejnictwie polskim. Wspomina więc niezapomniane chwile roku 1918, gdy rozentuzjazmowane bezbrzeżne tłumy wyległy na ulice Warszawy, aby witać radością dzień Odrodzenia Polski. W przeciwieństwie do tego entuzjazmu naszkicował grozę przeżyć i wzruszeń na widok zniszczenia i dewastacji budynków, obrabiarek, maszyn i urządzeń warsztatowych przy obejmowaniu przez niego tegoż dnia Warsztatów Głównych na Pradze. Nie było to zjawiskiem lokalnym, sporadycznym, lecz ogólnym w ówczesnej gospodarce kolejowej na wszystkich prawie ziemiach naszych. Wkradały się wówczas wątpliwości, czy przy takim stanie rzeczy damy sobie radę z odbudową i usprawnieniem naszego kolejnictwa. Była ruina, lecz był zapał, poświęcenie i myśl twórcza, która pchnęła pracę na właściwe tory w imię najwyższego dobra: — „Polonia Restituta“. I mimo wielu przeciwności, rozbieżności dróg i poglądów, wypływających z odmienności polityki gospodarczej zaborców na naszych ziemiach, zdobyliśmy się na wielki wysiłek, aby stworzyć przez mozolną i wytężoną pracę to, co dziś posiadamy. Inż. A. Kraczkiewicz podkreślił wielki wysiłek i pracę Dyrektorów śp. inż. B. Skupiewskiego i inż. Czarkowskiego, którzy włożyli w odbudowę rodzimego kolejnictwa wszystko co mieli najlepszego: swoją pracę, myśl i twórczość. Dziś widzimy wyniki tej pracy, ale zadania, które stają dziś przed nami, są jeszcze większe i trudniejsze — mamy bowiem dotkliwy brak sił inżynierskich i technicznych. Siły te muszą się znaleźć na dalsze 20-lecie, aby doprowadzić nasze kolejnictwo i naszą „Polonię Restituta“ do dalszego rozkwitu.

Następnie Sekretarz Zjazdu inż. St. Tułeczki odczytał sprawozdanie Komitetu Zjazdów za rok ubiegły.